

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0142 van 9 april 2013
in de zaak 1112/0706/A/4/0625

In zake: de heer [REDACTED] wonende te [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Paata SHONIA
kantoor houdende te 2600 Antwerpen (Berchem), Roderveldlaan 3

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

Tussenkomende partij: de heer [REDACTED], wonende te [REDACTED],

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Geert VRINTS
kantoor houdende te 2990 Loenhout-Wuustwezel, Henningenslaan 60

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 25 mei 2012, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 29 maart 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 29 december 2011 ontvankelijk maar ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het verbouwen van een eengezinswoning.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft geen toelichtende nota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 5 december 2012, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Geert VRINTS die verschijnt voor de tussenkomende partij, is gehoord.

De verzoekende en verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, zijn niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer ██████ verzoekt met een aangetekende brief van 13 juli 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de vierde kamer heeft met een beschikking van 29 augustus 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

IV. FEITEN

Op 14 oktober 2011 (datum van de verklaring van volledigheid) dienen de tussenkomende partij en mevrouw ██████ bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het verbouwen van een ééngezinswoning”*.

De verzoekende partij is eigenaar en bewoner van een aanpalende woning. De aanvraag betreft een regularisatie van reeds uitgevoerde verbouwingswerken, waaronder de verhoging van de scheidingsmuur aan de zijde van de verzoekende partij.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’, gelegen in woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening grootstedelijk gebied Antwerpen’, goedgekeurd met een besluit van de Vlaamse Regering van 19 juni 2009.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 20 oktober 2011 tot en met 19 november 2011, dient de verzoekende partij een bezwaarschrift in.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar van de stad Antwerpen verleent op 15 december 2011 een gunstig advies.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen verleent op 15 december 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en mevrouw [REDACTED]. Het college sluit zich aan bij de motivering van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar en motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Bespreking van de bezwaarschriften

1. de werken zijn inderdaad vergunningsplichtig. De codex ruimtelijke ordening voorziet dat ook voor uitgevoerde werken nog een regularisatievergunning kan bekomen worden. Het bezwaar is ontvankelijk, maar ongegrond:

2. een verhoging van de scheidingsmuur dient logischerwijs verdergezet te worden op de gemene muur. De foto's tonen aan dat de vroegere situatie niet voldeed aan de geldende normen.

Een scheidingsmuur dient steeds verhoogd te worden in hetzelfde materiaal en dezelfde dikte.

De stenen constructie was 2,20 meter hoog en hoger gebouwd door een houtconstructie en panelen. Dit was in strijd met de wetgeving. Het afbreken van de houten constructie en vervangen door een verderzetting met een stenen constructie is vanuit stedenbouwkundig oogpunt zeker wenselijk.

De nieuwe scheidingsmuur blijft op zijn hoogste punt hetzelfde als de vorige scheidingsmuur.

Deze is enkel rechtgetrokken tot 3,60 meter over de volledige lengte.

De verhoging van meer dan 1 meter klopt niet met de plannen en foto's. In de oorspronkelijke toestand is de gemene muur op zijn laagste punt reeds 3,10 meter hoog. Het bezwaar is ontvankelijk maar ongegrond;

3. de scheidingsmuur wordt over een lengte van 4 meter geleidelijk aan verhoogd van 0 naar 0,50 meter. Het resultaat is een rechtgetrokken scheidingsmuur van 3,60 meter hoogte. Het perceel bevindt zich binnen de 19de eeuwse fortengordel rond Antwerpen en kan dus gerekend worden tot een stedelijk gebied. De hoogte van de scheidingsmuur is een aanvaardbare hoogte in stedelijk karakter. De geringe verhoging neemt niet op een ontoelaatbare manier licht en lucht weg van het naburige pand.

...

Beoordeling.

Deze aanvraag betreft het regulariseren van een verbouwing van een eengezinswoning.

De aanbouw op de gelijkvloerse verdieping is gesloopt omwille van vochtproblemen en een slechte constructie. De houten constructie en panelen op de scheidingsmuur werden afgebroken en de scheidingsmuur is rechtgetrokken tot 3,60 meter hoogte. De oude dakconstructie is vervangen door een groendak met een koepel. De bestaande raamopeningen in de achtergevel op het gelijkvloers zijn eveneens vervangen. De keuken heeft een raam met borstwering en de woonkamer is voorzien van een dubbel opendraaiend raam tot aan de vloer.

De vormgeving en het materiaalgebruik zijn in harmonie met de aanwezige bebouwing en voldoet aan de normen van goed nabuurschap. De aanvraag is dan ook verenigbaar met de goede aanleg van de plaats waardoor ze vatbaar is voor vergunning.

...”

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 30 januari 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 22 maart 2012 om een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 26 maart 2012 beslist de verwerende partij op 29 maart 2012 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

De aanpassing van de achterbouw naar een hedendaags wooncomfort is functioneel inpasbaar in de omgeving.

De werken betekenen een verbetering van de plaatselijke toestand. De weinig kwalitatieve achterbouw werd vervangen door een propere nieuwbouw.

Grotere raamopeningen en de lichtkoepel zorgen voor een grotere woonkwaliteit in de keuken en het bijgebouw.

De verhoging van 3,10 m naar 3,60 m is aanvaardbaar. Een aanbouw met hoogte 3,50 m wordt algemeen als standaardhoogte beschouwd. De hoogte van 3,60 m wordt nog aanvaardbaar geacht in de omgeving.

Er is lichtwegname bij de leefruimte en koer van beroeper. Echter is op de foto's te zien dat de hinder niet onaanvaardbaar is en de leefkwaliteit niet op onaanvaardbare wijze in het gedrang brengt.”

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd aan de verzoekende partij betekend met een aangetekende brief van 17 april 2012. Het beroep, ingesteld met een aangetekende brief van 25 mei 2012, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO bepaalt dat elke natuurlijke persoon of rechtspersoon, die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing, beroep kan instellen bij de Raad.

De verzoekende partij stelt dat zij als buur hinder zal ondervinden door de bestreden vergunning omdat de verhoogde muur het licht blokkeert en lucht afneemt, waardoor ze zou inboeten aan woonkwaliteit. De verzoekende partij toont daarmee afdoende aan een belang te hebben om het beroep bij de Raad in te stellen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

In dit middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 4.7.23 VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij zet uiteen:

“ ...

Doordat art. 4.7.23 VCRO duidelijk stelt dat de deputatie haar besluit neemt op basis van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar

... ”

11. *In casu dient te worden vastgesteld dat de Deputatie in de bestreden beslissing van 29 maart 2012 enkel stelt dat zij sluit zich aan bij het verslag van de PSA van 22 maart 2012. De bestreden beslissing verwijst niet naar de inhoud van dit verslag of op welke manier de beslissing het verslag bij treedt of hiervan afwijkt.*

12. *de bestreden beslissing verwijst nergens naar de feitelijk of juridisch determinerende overwegingen van het verslag van de PSA zodat niet kan worden nagegaan op basis van de beslissing of de beslissing op grond van het verslag werd genomen en verantwoordbaar is.*

13. *Er is sprake van een schending van de in het middel aangehaalde bepalingen.*

Om deze redenen is verzoekende partij dan ook van oordeel dat het Besluit van de Deputatie d.d. 29 maart 2012 dient te worden vernietigd wegens schending van art. 4.7.23 VCRO de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek het zorgvuldigheidsbeginsel.

... ”

De tussenkomende partij repliceert:

“ ...

Verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing zowel op materieel als op formeel vlak een motiveringsgebrek zou vertonen doordat het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar niet in het bestreden besluit zou zijn opgenomen zodat niet zou kunnen uitgemaakt worden in welke mate al dan niet van dit verslag werd afgeweken.

Dit middel heeft evenwel geen feitelijke grondslag. De eerste 5 bladzijden van het besluit blijken immers een letterlijke weergave te zijn van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar. Op blz.6 bovenaan van het besluit staat: “De deputatie sluit zich aan bij het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar van 22 maart 2012 en maakt de inhoud ervan tot haar eigen motivering”.

Het is dus onmiskenbaar dat verwerende partij in haar beoordeling wel degelijk rekening heeft gehouden met het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar, meer zelfs haar besluit volledig op dit verslag heeft gesteund.

*De rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen waarnaar verzoekende partij in haar verzoekschrift verwijst is dus absoluut niet aan de orde. De feitelijke en juridische overwegingen van het verslag worden in het bestreden besluit integraal overgenomen en door de deputatie uitdrukkelijk tot de hare gemaakt zodat van miskennen van art.4.7.23 §1 VCRO, van een motiveringsgebrek of van onzorgvuldig bestuur in geen geval sprake kan zijn.
...*

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij voert in essentie aan dat de verwerende partij zich in de bestreden beslissing enkel aansluit bij het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en niet verwijst naar de inhoud van dit verslag, noch motiveert op welke manier zij het verslag bijtreedt of ervan afwijkt.

2.

De verwerende partij overweegt in de bestreden beslissing uitdrukkelijk dat zij zich “(aan)sluit bij het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar van 22 maart 2012” en de inhoud hiervan “tot haar eigen motivering” maakt.

Er moet vastgesteld worden dat de bestreden beslissing inderdaad volledig eensluidend is met de beoordelingen in het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

3.

De verzoekende partij heeft geen belang bij het aanvoeren van de door haar aangeklaagde onregelmatigheid betreffende het ontbreken van de feitelijke en juridische determinerende overwegingen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in de bestreden beslissing.

Indien immers de bestreden beslissing zou worden vernietigd omwille van de voormelde onregelmatigheid en de verwerende partij een herstelbeslissing zou nemen, rekening houdend met dit vernietigingsmotief, impliceert dit niet dat de verwerende partij de weigeringsmotieven van de vernietigde beslissing moet heroverwegen. Het vernietigingsmotief zou enkel noodzaken tot het uitdrukkelijk opnemen in de herstelbeslissing van de feitelijke en juridische overwegingen van het verslag van haar ambtenaar, die, zoals hierboven is gebleken, integraal gelijklopend zijn met de overwegingen die zijn opgenomen in de bestreden beslissing.

Bovendien heeft de verzoekende partij de met het verslag gelijklopende overwegingen in de bestreden beslissing bekritiseerd onder het tweede middel. Uit de bespreking van dit middel zal blijken dat de verwerende partij, gelijklopend met het verslag, oordeelde dat de verhoging van de betrokken muur niet zorgt voor onaanvaardbare hinder voor de verzoekende partij en dat de verzoekende partij er niet in slaagt de onwettigheid aan te tonen van deze motieven.

Het gebrek aan het vermelden van de beoordelingen van het verslag in de bestreden beslissing, heeft de verzoekende partij derhalve niet belet deze beoordeling te bekritisieren aangezien deze tevens de eigen beoordeling van de verwerende partij uitmaakt.

5.

De conclusie van het voorgaande is dat de verzoekende partij geen belang heeft bij het aanvoeren van het eerste middel aangezien haar dit geen nuttig voordeel kan opleveren.

Het middel is onontvankelijk.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

In dit middel voert de verzoekende partij de schending aan van de “goede ruimtelijke ordening”.

De verzoekende partij zet uiteen:

“..."

Onverenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening: De verhoogde scheidingsmuur

14. In haar besluit dd. 29 maart 2012 sluit de Deputatie zich aan bij de feitelijke beoordeling van het college van burgemeester en schepenen omtrent het bezwaar van verzoekende partij, met name dat de scheidingsmuur verhoogd is van 0 tot 50cm tot een rechtgetrokken muur van 3.60 hoogte.

Deze bewering kan echter niet worden volgehouden.

In werkelijkheid werd de scheidingsmuur verhoogd met meer dan een meter en niet met 50cm zoals het wordt voorgesteld. Uit de foto's, genomen door de verzoekende partij, kan men ontegensprekelijk zien dat de verhoogde deel, zijnde vanaf de zwarte lijn, ver boven 50cm ligt (stuk 4). Hoe het college tot het besluit is gekomen dat er maar 50cm verhoging heeft plaatsgevonden, is echter onduidelijk vermits er nooit een expertise, laat maar een visuele vaststelling bij verzoeker is gebeurd.

Het is dan ook evident dat het besluit van de deputatie op feitelijk onjuiste gegevens berust.

De hoogte van de scheidingsmuur is van cruciaal belang voor verzoeker vermits de verhoogde muur tevens de licht en luchtwegen blokkeert, waardoor de levenskwaliteit van verzoeker, alsook van alle andere inwonenden van het gebouw reeds drastisch is vermindert.

Ter plaatse kan worden vastgesteld dat deze verhoging een aanzienlijk impact heeft op de woning van verzoeker.

Het argument van de deputatie dat deze 'hinder niet onaanvaardbaar is en de leefkwaliteit niet op onaanvaardbare wijze in het gedrang brengt, houdt dan ook geen steek.

15. De bestaande situatie is erg benauwd waardoor een verhoging van de muur voor verzoekende partij echt onaanvaardbaar is.

...”

De tussenkomende partij repliceert:

“ ...

Verzoekende partij heeft kritiek op de wijze waarop verwerende partij de aanvraag heeft beoordeeld vanuit de eisen van een goede ruimtelijke ordening.

Vooreerst moet opgemerkt worden dat het de raad voor vergunningsbetwistingen niet toekomt zijn beoordeling van de eisen van een goede ruimtelijke ordening in de plaats te stellen van deze van het vergunningsverlenende bestuursorgaan en in die zin een opportuniteitsoordeel te vellen. De opdracht van de raad bestaat erin om aan de hand van de concrete gegevens van de zaak na te gaan of het vergunningsverlenend bestuursorgaan de feiten waarop zij haar beoordeling steunt, correct heeft vastgesteld en of zij op grond van die feiten in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat de te vergunnen handelingen de eisen van een goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang brengen (Raad voor vergunningsbetwistingen, 3de kamer, 23.11.2011, TROS-nieuwsbrief 2012, afl. 6,12).

In casu heeft verwerende partij de feiten correct vastgesteld en heeft zij in redelijkheid kunnen oordelen dat die feiten een goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang brengen, integendeel.

Wat meer bepaald de kritiek van verzoekende partij op de verhoging van de gemene muur betreft, staat in het bestreden besluit duidelijk aangegeven waarom deze kritiek onterecht is, namelijk omdat er van een verhoging geen sprake is en er vroeger op de muur een houten constructie stond die vervangen werd door een stenen constructie en deze stenen constructie niet hoger komt dan het hoogste punt van die vroegere houten constructie, zijnde 3,60 meter.

De door verzoekende partij beweerde verhoging van de muur met meer dan één meter wordt niet bewezen door de door hem voorgelegde foto's en tegengesproken door de plannen en de foto's in het bouwdoossier waaruit het bestaan van die vroegere houten constructie wel degelijk blijkt en waaruit blijkt dat de muur in zijn oorspronkelijke toestand op zijn laagste punt reeds 3,10 meter hoog was (stuk1). Tussenkomende partij voegt bij het dossier bijkomende foto's van de oude toestand en van de nieuwe toestand om aan te tonen dat er in feite geen verhoging van de scheidingsmuur heeft plaats gevonden (stuk2). Die oude toestand staat overigens reeds beschreven in een plan van 1938 op basis waarvan een oorspronkelijke vergunning was afgeleverd.

Verzoekende partij bewijst dus zijn bewering niet dat het bestreden besluit op feitelijk onjuiste gegevens zou berusten.

De verhoging van 3,10 meter naar de 3,60 meter is volgens het bestreden besluit aanvaardbaar waar een aanbouw met hoogte van 3,50mter in het betrokken (stedelijk) gebied algemeen als standaardhoogte wordt beschouwd. Als er al door het rechte trekken van de scheidingsmuur op een hoogte van 3,60 meter licht of lucht bij de leefruimte en koer van het naburig pand wordt weggetrokken dan is dit zo gering dat de leefkwaliteit er niet op onaanvaardbare wijze door wordt aangetast. Er is m.a.w. in de besluitvorming wel degelijk op een redelijke wijze rekening gehouden met de (beperkte) lichtwegname zodat er van een motiveringsgebrek absoluut geen sprake kan zijn.

Het is niet bewezen en het wordt door tussenkomende partij met de meeste stelligheid betwist dat door de aangevraagde vergunning het burenevenwicht zou worden verstoord.

De hinder die verzoekende partij beweert te hebben, is eerder het gevolg van de beperkte oppervlakte van haar koer (slechts enkele m²) en/of van de verouderde toestand van het pand van verzoekende partij zelf (bvb. toilethokje op koer, verouderde isolatie en luchtafvoer). Alleszins mag dit op zich geen reden vormen om de vergunning niet toe te staan nu er noch vanuit de wettelijke context noch vanuit een goede ruimtelijke ordening redenen tot weigering aanwezig zijn. Integendeel wordt in het bestreden besluit uitdrukkelijk gesteld dat de renovatiewerken de plaatselijke toestand verbeteren en dat de vervanging van de houten constructie door de verderzetting van de stenen constructie vanuit stedenbouwkundig oogpunt zeker wenselijk is.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij voert in essentie aan dat de verwerende partij in de bestreden beslissing foutief steunt op een verhoging van de scheidingmuur van 50 cm. Volgens de verzoekende partij zou de scheidingmuur in werkelijkheid met meer dan een meter worden verhoogd. Die verhoging zou, in tegenstelling tot de beoordeling in de bestreden beslissing, een aanzienlijke impact hebben op de woonkwaliteit van de verzoekende partij.

2.

De Raad kan zijn beoordeling van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde vergunningverlenende overheid. Hij is in de uitoefening van zijn wettigheidstoezicht enkel bevoegd om na te gaan of de bevoegde overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot de bestreden beslissing is kunnen komen.

3.

In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot de verhoging van de betrokken scheidingmuur vastgesteld:

“ ...

De aanbouw rechts werd verbouwd. Deze heeft een hoogte van 3,60m tegen de hoofdbouw en 3,10m langs de koer, met een dak in golfplaat. Aan de achterzijde is een raam. Het volume wordt opgehoogd naar 3,60m onder plat dak met groendak en een lichtkoepel. Het raam wordt vervangen door een dubbel opendraaiend raam naar de koer. De scheidingmuur met de rechts aanpalende wordt opgehoogd.

...”

Uit de bestreden beslissing blijkt verder dat de verzoekende partij de grief, zoals aangevoerd onder dit middel, tevens heeft aangevoerd als bezwaar tijdens het openbaar onderzoek. De verwerende partij verwoordt in de bestreden beslissing het standpunt het college van burgemeester en schepenen omtrent dit bezwaar als volgt:

“ ...

- De verhoging dient logischerwijze te gebeuren op de gemene muur. De vroegere toestand was in strijd met de wetgeving. De stenen muur werd verhoogd met een houten constructie. Het afbreken van de houten constructie en afwerking met stenen is vanuit stedenbouwkundig oogpunt zeker wenselijk. De nieuwe muur blijft op het hoogste punt hetzelfde als de bestaande. Een verhoging met meer dan 1m is niet gebeurd.

- De scheidingmuur wordt over een lengte van 4m verhoogd van 0 naar 50 cm tot een rechtgetrokken muur van 3,60m hoogte.

...

De verwerende partij overweegt in de bestreden beslissing vervolgens dat de verhoging van 3,10 meter naar 3,60 meter aanvaardbaar is, dat een aanbouw met een hoogte van 3,50 meter algemeen als standaardhoogte wordt beschouwd, dat de hoogte van 3,60 meter nog aanvaardbaar wordt geacht in de omgeving, dat er "lichtwegname (is) bij de leefruimte en koer van beroeper", dat echter op de foto's te zien is dat de hinder niet onaanvaardbaar is en de leefkwaliteit niet op een onaanvaardbare wijze in het gedrang brengt.

De verzoekende partij slaagt er niet in om de onjuistheid van de vaststellingen van de verwerende partij omtrent de hoogte van de scheidingsmuur, aan te tonen.

De stukken van het administratief dossier bevestigen dat de vroegere hoogte van de betrokken scheidingsmuur op het laagste punt 3,10 meter bedroeg en op het hoogste punt 3,60 meter. Deze muur wordt in de aanvraag rechtgetrokken op een hoogte van 3,60 meter, dit is derhalve tot het hoogste punt van de bestaande muur. Dit is hetgeen vergund wordt in de bestreden beslissing.

De foto's die de verzoekende partij voorlegt tonen een bepleistering van een muur over een bepaalde hoogte. Daarmee wordt niet aangetoond dat er meer zou zijn verhoogd dan vergund in de bestreden beslissing. Evenmin blijkt uit deze foto's dat de verwerende partij foutief zou aangenomen hebben dat het hoogste punt van de bestaande muur 3,60 meter bedraagt.

De verzoekende partij toont derhalve niet aan dat de verwerende partij is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite onjuist zijn.

De verzoekende partij brengt evenmin gegevens bij waaruit zou moeten besloten worden dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze tot het besluit is gekomen dat de hinder voor de verzoekende partij "niet onaanvaardbaar" is.

4.

De conclusie van het voorgaande is dat de verzoekende partij niet aantoont dat de motieven van de bestreden beslissing zouden steunen op onjuiste gegevens en dat, rekening houdend met de marginale toetsingsbevoegdheid van de Raad, de verzoekende partij geen overtuigende argumenten aanvoert waaruit zou blijken dat de vergunningverlenende overheid de grenzen van de haar wettelijk toegekende appreciatiebevoegdheid heeft overschreden en de aanvraag kennelijk onredelijk heeft beoordeeld.

Het middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
2. De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.
3. De kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 9 april 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Heidi HUANG

Nathalie DE CLERCQ